

Sygn. akt IV U 52/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2023 roku w Sieradzu

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 7.12.2022 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokości emerytury

- 1. Zmienia pkt 3 zaskarżonej decyzji i zobowiązuje organ rentowy do wyrównania emerytury K. K. za okres od 1 listopada 2019 roku do 1 listopada 2022 roku.***
- 2. Wniosek skarżącego zawarty w odwołaniu z 17 stycznia 2023 roku w przedmiocie naliczenia odsetek od wyrównania emerytury za okres od 1 listopada 2019 roku do 1 listopada 2022 roku, jako nowy wniosek przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.***
- 3. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na rzecz K. K. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

Sygn. akt IV U 52/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 7.12.2022r., ZUS II Oddział w Ł. przyznał K. K. emeryturę od 1.11.2022r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W pkt III decyzji na poczet należności od 1.11.2022 – 31.12.2022 w kwocie 13832,62zł., ZUS zaliczył kwotę 4008,23zł. z tytułu wypłaconej emerytury.

Nie podzielając powyższej decyzji pełnomocnik strony ustanowiony w sprawie złożył odwołanie, wnosząc o zmianę decyzji w części, tj. w zakresie pkt III, poprzez naliczenie wyrównania emerytury wraz z ustawowymi odsetkami od 21 dnia każdego miesiąca za okres od 1.11.2019 – 1.11.2022 i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K., ur. (...)

Decyzją z 16.11.2007r., ZUS przyznał w/w emeryturę od 8.11.2007r., tj. od miesiąca osiągnięcia wieku emerytalnego (**decyzja k. 25/akta ZUS**).

W dniu 14.11.2022r., K. K. złożył w ZUS ponowny wniosek o emeryturę według nowych zasad (**wniosek k. 1 - 4/akta ZUS**).

Decyzją z 2.12.2022r., ZUS ustalił K. K. kapitał początkowy na dzień 1.01.1999r. w wysokości 226 275,94zł. Do obliczenia pwkp oraz wwpw przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1988 – 31.12.1997; wwpw wyniósł 162,18%. Do podstawy wymiaru za okres 2.12.1968 – 16.04.1974, 21.10.1974 – 31.12.1976, przyjęto najniższe wynagrodzenia obowiązujące w tym okresie (**decyzja k. 4-5/akta kapitałowe**).

Decyzją z 7.12.2022r., ZUS II Oddział w Ł. przyznał K. K. emeryturę od 1.11.2022r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W pkt III decyzji na poczet należności od 1.11.2022 – 31.12.2022 w kwocie 13832,62zł., ZUS zaliczył kwotę 4008,23zł. z tytułu wypłaconej emerytury (**decyzja/akta ZUS**).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przed organem rentowym.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2022.0.504 t.j.), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3; 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

W ocenie Sądu cyt. przepis ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Błąd organu rentowego polegał na nieprzyznaniu odwołującemu prawa do emerytury w prawidłowej wysokości pomimo tego, że dokumenty niezbędne do wypłaty świadczenia, w dniu złożenia wniosku o emeryturę, były znane organowi rentowemu. Do wniosku z 14.11.2022r., odwołujący nie załączył żadnych nowych dokumentów. Należy zatem uznać, że wydając zaskarżony decyzję, organ rentowy popełnił błąd, skutkujący odpowiedzialnością za brak przyznania w-cy prawa do wyrównania emerytury za okres 3 lat poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o ponowne przeliczenie, tym samym również za opóźnienie w przyznaniu odwołującemu świadczenia w należnej mu wysokości. W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania K. K. prawa do emerytury powinny być ustalone prawidłowo na podstawie dokumentacji posiadanej przez ZUS już w chwili wydawania pierwotnej decyzji emerytalnej. Tymczasem organ rentowy na skutek swojego błędu nie zastosował najkorzystniejszego wariantu wyliczenia wysokości świadczenia przy przyjęciu najkorzystniejszych wynagrodzeń. ZUS dokonał wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości dopiero decyzją z 7.12.2022r. po rozpoznaniu ponownego wniosku.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c., Sąd zmienił pkt 3 zaskarżonej decyzji i zobowiązał organ rentowy do wyrównania emerytury K. K. za okres od 1.11.2019 - 1.11.2022 (pkt 1 wyroku).

Na podstawie art. 477¹⁰ §2 k.p.c., wniosek skarżącego zawarty w odwołaniu z 17.01.2023r. w przedmiocie naliczenia odsetek od wyrównania emerytury za okres od 1.11.2019 – 1.11.2022, jako nowy wniosek przekazano do rozpoznania organowi rentowemu (pkt 2 wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radcowskich (Dz. U. 2018.265.j.t.) (pkt 3 wyroku).